

VIII

В голямата стъклена зала масите с двадесет и повече места, подредени като около лагерен огън, добре се съчетаваха с прозрачния стъклен купол, през който сиянието на звездите едва се забелязваше заради многобройните светещи колони.

На поканите за капитанската вечеря екипажът се отзова в пълен състав и настроението беше изключително жизнерадостно, макар и противно на малко потържественото обичайно настроение в такива случаи. Никой още не се съмняваше в силата на човешката цивилизация. Изоставеният кораб НЕПТУН иначе даваше повод да се предусеща приближаваща опасност, той беше без екипаж, обаче въпреки всичко, откриването на един от липсващите кораби беше най-важното. Намериха следа, по която ще могат да се насочат космическите бойни флоти на земляните.

Прот седеше на една от дванадесетместните маси и с притаена загриженост наблюдаваше веселите лица около себе си. „Разбира се, задачата би трябвало да се поеме от специалните космически кораби. Така си мислят всички“, измърмори под носа си той, бавно се изправи и с леко вдигане на ръката привлече вниманието.

– Приятели мои – започна с по-силен глас, след това позамълча и почака, докато живите разговори преминаха в напрегната тишина, – днес потвърдихме значението на неспециализирания пионерски флот за човечеството. Отново доказахме своята стойност.

Последва бурна реакция с мощно аплодиране. Беше изрекъл очакваните думи. След това заговори за напразните усилия на човечеството да открие следа от

изчезналите космически кораби.

Вълна от гордост заля всяко усмихнато лице. Дори и Шена доволно подхвърли на съседа си:

– Ако не друго, показахме на елитните си космически флоти накъде да се насочат.

– Затова – отново на висок глас заговори Прот, – нашият космически кораб трябва да получи подходящо за действията си име.

Последва одобряващо «ура» и тишина в очакване.

– Ще преименуваме нашия космически кораб. Отсега ще се казва «НЕУДЪРЖИМИЯТ».

Шена погледна много учудено и направи многозначителна гримаса. По лицето му се разля такова изражение, сякаш току-що беше чул нещо едновременно най-духовито и най-тъпо.

Обаче мнозинството прие инициативата на Прот. Вдигна се толкова голяма врява с лавина от забавни забележки и констатации, че нямаше изглед това настроение да бъде прекратено веднага. Поне Прот изчака още малко и одобрително кимаше, чак до успокояване на врявата, а след това, като в очакване на още по въодушевена реакция, съобщи за незабавното им насочване към времевия тунел.

Обаче след шока, предизвикан от думите му, последва само тишина. Така доста лесно и бързо узна, всъщност, по-точно казано – усети, как мнозинството в този миг само объркано размишлява какво да си мисли за неговото предложение. Явно ги изненада. Иначе, очакваше нещо такова, обаче настроението би могло всеки момент да натежи към погрешната страна. Речта си, пропита с победоносен ентузиазъм, той продължи с нестихнал възторг:

– Докато не ни изпреварят нашите елитни космически флоти, ние ще бъдем известно време на чело на настъплението.

Врявата отново оживя и то дори така мощно, че Прот изостави по-нататъшните обяснения как специалните космически флоти ще ги изпреварят, въпреки че явно именно този въпрос стана централна тема на оживените размени на мнения.